

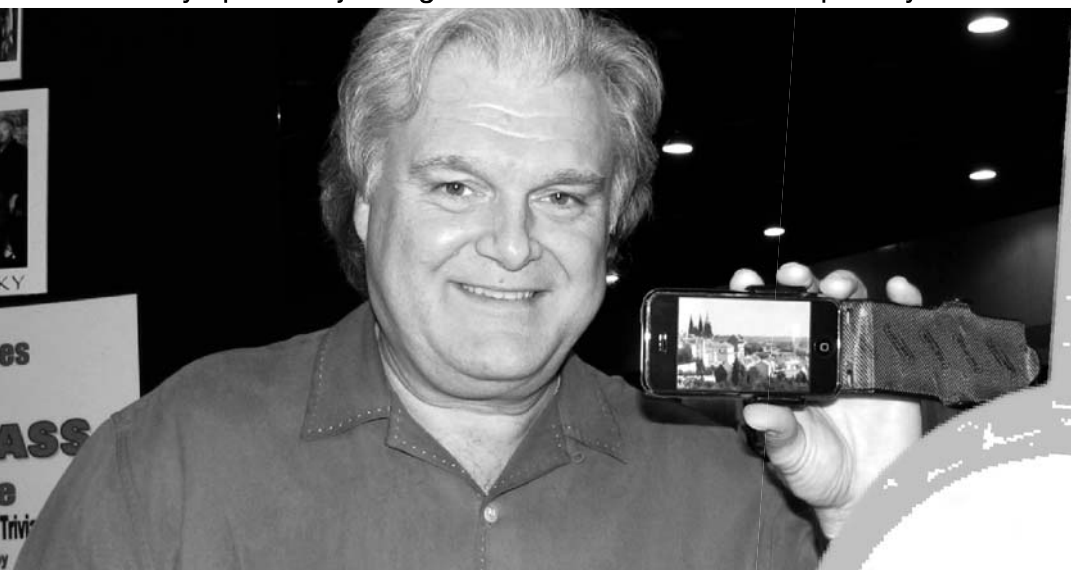
BLUEGRASSOVÉ

LISTY

Bluegrassová
asociace
České
republiky

členský zpravodaj Bluegrassové asociace České republiky

ročník XII, prosinec 2007

- » 10. EWOB ve Francii – pokračování
- » ocenění IBMA pro Marko Čermáka
- » Scott Nygaard » Sonny Osborne

číslo

5

Bluegrassová asociace

Co je Bluegrassová asociace ČR?

BA je občanské sdružení založené v roce 1995, které má v současnosti kolem 300 členů z Česka i Slovenska. Celou organizaci řídí zvolené předsednictvo. Předsedou je (od roku 2007) banjista Petr Brandejs.

Co je cílem BA?

Cílem BA je, aby se bluegrassu dařilo v ČR co nejlépe; aby se rozvíjel, byl v kontaktu se zahraničím a co nejvíce se rozšířil. BA se snaží zajistit co největší informovanost svých členů.

Jaká je činnost BA?

- » BA vydává dvouměsíčník Bluegrassové listy, do kterého mohou přispívat všichni její členové. Jejich obsahem jsou např. internetové bluegrassové adresy, informace o nových CD, o bluegrassových skupinách, o festivalech a koncertech atd. Členové inzerují v BL zdarma.
- » BA využívá databázi členů k zasílání pozvánek na nejrůznější bluegrassové akce.
- » BA vyhláší každoročně anketu o nejlepších instrumentalisty a vokalisty. Výsledky oznamuje na festivalu Banjo Jamboree.
- » BA pořádá nejstarší evropský bluegrassový festival Banjo Jamboree.
- » Internetové stránky BA jsou na adrese <http://bacr.czechweb.cz>.
- » BA vítá další náměty svých členů.

Výhody členství

- » sleva 3 až 10 % ve vybraných obchodech s hudebninami
- » zařazení do databáze členů (pozvánky na BG akce)
- » Bluegrassové listy (zhruba každé dva měsíce)
- » možnost přispívat do Bluegrassových listů a tak informovat své kolegy (o koncertech, festivalech atp.)
- » možnost hlasovat v anketě o nejlepší instrumentalisty a vokalisty

Chceš-li se stát členem BA, pošli 200 Kč složenkou na adresu:

BAČR

Kostelní 859/24

170 00 Praha 7

nebo bankovním převodem na číslo účtu 108596029/0300.

Členství platí 12 měsíců od zaplacení příspěvku.

Případné informace na tel. číslech členů výboru:

Milan Leppelt

(za pracovní výbor – databáze členů)

tel.: 233 313 815

e-mail: m.leppelt@seznam.cz

Miroslav Jiříšťa

(za pracovní výbor – šéfredaktor BL)

mobil: 602 932 026, e-mail: jjiriste@email.cz

Petr Brandejs

(předseda)

mobil: 777 122 569, e-mail: brandejs@seznam.cz

10. Evropský bluegrassový festival

La Roche-sur-Foron, 2.–5. srpna 2007 ve Francii

Ráno byl koncert v kostele. Hráli tam **Robirohi**. Ten jsem zaspala. Do areálu jsme přišli po jedenácté, přes šílené vedro tam již bylo spousta lidí. **Dessert** měl opět velký úspěch. Zahráli několik gospelů pro ty, co nestihli jít do kostela.

Po nich nastoupila moje oblíbená francouzská kapela **Springfield**. Jako vždy výborní.

Bluegrass Comeback, držitelé loňského třetího místa tam měli také spousta fanoušků. Spousta lidí je opět typovala za favority.

Areál se rychle plnil a diváci hledali stín. Betonové hřiště už bylo rozpálené jako pec. Jenom drsní jedinci vytrvali i v poledním slunci. Ale našťástí stínu bylo dost i když trochu dál od pódia. Zvuk byl výborný všude.

Tante Agathe's potěšili hlavně místní publikum.

Zato **Králík & his Rowdy Rascals** zvedali diváky ze sedadel. Zahráli nám kromě bluegrassu, starých country a old time hitů také swing a trefili se tak stoprocentně do francouzského vkusu.

Stephanne Grappelli prý prohlásil, že miluje bluegrass a bluegrassáci mají přirozeně také rádi swing. Festival se konal i na jeho počest. Jistě by i on byl z kapely nadšen.

Hoši si přizvali druhého houslistu pražského **Amika Lee Bidfooda** a později francouzského kytaristu **Patricka Paylona**, se kterým se seznámili v Holandsku. No bylo to maso.

Potlesk nebral konce a museli přidávat. Myslím, že pro mnohé byli vítězové jasní...

Španělská kapela **Autopista** to po nich neměla lehké.

Zahráli pár věcí od New Grass Revival, zpěvák měl zajímavý drsný hlas a zpěvačka – mandolinistka a šéfová kapely **Montse Serramia** byla výborná. Hodně muziky z konce 60. let a Flower Power. Největší úspěch měla instrumentálka *La Comanchero*. Kdyby tak ještě měli místo elektrické kytary akusickou! Česko-holandská formace **Blue Roses** kolem Katky Kühlweinové udělala také pěkný skok dopředu.

Nastoupila nejstarší kapela festivalu, jihlavské **Pražce**, s nejkrásnější banjistikou festivalu. Sklidili ještě větší úspěch než loni, hráli jako o život. Spousta lidí je typovala jako favority.

Závěr patřil **Country Cocktailu**. Zase měli nejlepší osvětlení, tentokrát ale od sluníčka.

Přišlo se na ně podívat spousta loňských fanoušků a všichni byli nadšeni.

Blížil se konec festivalu.

Na pódium vstoupil starosta města a měl dlouhou řeč, pochopitelně francouzky, pochopila jsem z toho, že je šťastný, že město tento velkolepý festival již podruhé mohlo organizovat, že se těší na další ročníky a doufá, že se La Roche-sur-Foron stane hlavním městem

evropského bluegrassu. (Angličan Ray musel odletět v poledne, neb si neuvědomil, že festival trvá až do nedělního večera. Byli jsme tudíž odkázáni pouze na francouzštinu, a to zrovna není moje silná stránka). Pak nastoupil také Christopher a Dennis a byly vyhlášeny výsledky soutěže.

Na prvním místě se umístil **Jirka Kralik & his Rowdy Rascals**, dalo se to očekávat. I když vlastně ani moc bluegrassu nezahráli, ale trefili se do černého, co se francouzského vkusu týče.

A kapela byla perfektní, radost na ně koukat, nedalo se jim nic ubrat a moc jim to přeju. Určitě hráli daleko víc bluegrassu než letošní „bluegrassovi“ representanti na IBMA, itaľští Mideando, vítězové z Holandska.

Na druhém místě se jako loni umístil **Country Saloon** z Ruska. Ty bych tam zrovna nedala, ale každý má jiný vkus a většina publika i porota z nich byla nadšena. Holt moje krevní skupina to není.

Zato třetí místo patřilo konečně čistě bluegrassové skupině. Cenu pro **G-Runs & Roses** převzal dojatý Ralph, ostatní členové kapely již byli na cestě domů.

Ještě že jsem si je včera večer vyfotila.

Poslední cenu dostal neméně dojatý Christopher, za to, že tento senzační festival postavil na nohy.

Vítězové Jirka Kralik & Rowdy Rascals nastoupili na pódium a odehráli čestnou rundu, sklídili „standing ovations“ a obecenstvo řvalo a pískalo nadšením.

Když začali hrát **Country Saloon** tak jsme se už s Herbertem rozloučili s přáteli a nastoupili dlouhou cestu domů. Závěrečnou session jsem tedy už nezažila, snad mi o ní někdo poreferuje.

Co ještě říct. Bylo to fakt senzační a budu na to vzpomínat jako na festival superlativů.

Vše perfektní, organizace, muzika, ubytování, jídlo, počasí, krajina kolem a hlavně

výborné francouzské publikum. Všude pořádek, nikde ani kelímeček na zemi. Kolem chodili děti na koních a za nima sbírali koňský trus. Psů tam bylo taky doslova jak psů, ale h... ani jedno.

A žádní opilci.

Celé městečko ve festivalové horečce, se srdcem bijícím v rytmu bluegrassu. Snad ne jenom přes tento víkend.

Musí tam být opravdu hodně nadšenců, dobrovolných pomocníků letos bylo víc než 150.

Diváků přišlo za ty 3 dny víc než 10 000.

Ze čtyřiceti přihlášených kapel jich bylo vybráno třicet. A žádná nezklamala.

A z česko-slovenských kapel se pět umístilo mezi prvními deseti.

Budu letošní festival nominovat na IBMA jako událost roku!

A určitě tam příští rok zase pojedou.

P.S.

Prozradím vám prvních 10 kapel. První tři už víte.

4. **Robirohi** z Estonska, 5. **Springfield** z Francie, 6. **Wyrton**, 7. **Lazy Tater** z Holandska, 8. **Country Coctail**, 9. švýcarská **Bluegrass Family** a 10. **Dessert**.

Pro ty z vás, kteří se tam chystají příští rok a chtějí zabodovat.

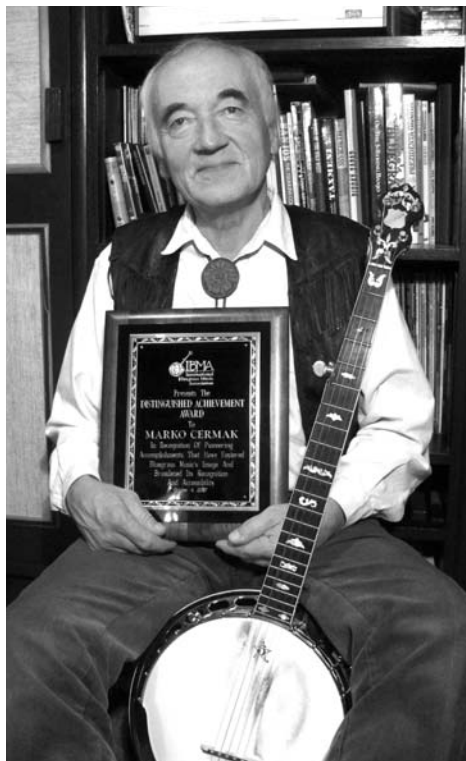
Porota posuzuje tato kritéria: kvalita a originalita aranží, instrumentální technika, kvalita zpěvu, vokální harmonie, respekt před bluegrassovou tradicí, kvalita a vyrovnanost setu, vystupování na jevišti, oblečení, kontakt s publikem a osobní dojem.

Porota byla letos 12členná, z toho prý 6 bluegrassových specialistů...

A nakonec jako perlička: Mideando, reprezentant Evropského bluegrassu na letošním IBMA, vítězové z Holandska 2006 se umístili na čestném 16. místě.

V Bülachu, 12.8.07. Liika Pavlak

Ocenění IBMA pro Marko Čermáka

Začátkem října se v Nashville ve státě Tennessee, USA konala týdenní bluegrassová konference, které se zúčastnilo několik tisíc členů mezinárodní bluegrassové asociace

IBMA a jejich hostů.

Na čtvrtčním slavnostním obědě byly v plně obsazeném plesovém sále hotelu Renaissance vyhlášeny letošní zvláštní ceny mezinárodní bluegrassové asociace IBMA.

Distinguished Achievement Award je jedna z nejvyšších prestižních cen, která se uděluje každoročně významným osobnostem, které se osvědčily ve svém oboru jako mimořádní průkopníci a jejich schopnosti a úsilí ovlivnily

a obohatily vývoj tohoto hudebního stylu a jeho uznání v širokém světě hudby.

Jako druhý Evropan a čtvrtý neameričan vůbec v dějinách asociace obdržel letos toto vyznamenání za zásluhy o rozvoj bluegrassové hudby náš **Marko Čermák**.

Na večerním slavnostním „Award show“ v Nashvillské **Grand Ole Opry** o něm ještě mluvil Sam Bush a všichni měli opětovně možnost spatřit jeho fotografii na velkoplošné obrazovce.

Marko je ve světě známý jako východoevropský otec pětistrunného banja. Kdo z vás by neznal legendární White Stars, Greenhorny – Zelenáče, kteří s touto muzikou začali v šedesátých letech a byli vzorem pro tisíce muzikantů, kteří přišli po nich.

Jak praví legenda, Marko si postavil první ceske pětistrunné banjo s dlouhým krkem podle fotografie banja od Pete Seegera.

Pete Seeger byl snad první americký muzikant, který navštívil Československo v roce 1964.

Sama jsem tehdy byla na jeho brněnském koncertě a dodnes to patří k mým nejsilnějším zážitkům a mohu říct, že ovlivnil mou další životní stezku.

Marko vydal první školu hry na pětistrunné banjo už v roce 1975. Zasloužil se o to, že se Česká republika stala zemí s největší koncentrací bluegrassových muzikantů na počet obyvatelstva na světě.

Dokonce překonala i typicky bluegrassový stát Kentucky, kde se tento hudební styl zrodil!

Marko Čermák se dnes věnuje hlavně kreslení, jeho druhé velké vášni. Mladší generace ho jistě také zná jako ilustrátora nejenom Foglarových knih, jako Rychlé šípy atd. Také pochopitelně jako člena kapely **Paběrky**.

Nikdy ale nepřestal být v první řadě trampem.

V roce 1998 vyšla u Country Home jeho druhá kniha „*Banjo z mlžných lesů*“. Kniha obsahuje Trail stezkou času Greenhorns, White Stars a Paběrky, další školu hry na pětistrunné banjo, tabulatury a zpěvník. Mohu vám ji všem vřele doporučit.

Marko je velmi skromný člověk, nejlíp se cítí někde na Berounce daleko od civilizace a proto se nám ho nepodařilo přesvědčit, aby si zaletěl vyzvednout cenu sám.

V jeho zastoupení plaketu přebíral v Nashville Jarda Průcha, známý to výrobce banj.

Napsal a přečetl tam velmi krásnou a dojemnou řeč.

Moje maličkost měla tu velkou čest být při tom.

Kdysi v roce 1976 jsem se na svém prvním americkém festivale „*Bean Blossom*“ v Indianě seznámila s otcem bluegrassu Bilem Monroem. Tehdy jsem mu povídala o českém bluegrassu,

a jeho prvních skupinách White Stars, Greenhornech, Rangers a pochopitelně o Markovi. Posílala jsem tehdy Greenhornům pohled s podpisem Billa Monroea a Billa Keitha.

Po letech jsem našla kopii pohlednice v Markově knížce...

Z cest po Americe jsem se každoročně vracela do Švýcarska s desítkami bluegrassových desek. Nahrávala jsem je na kazety a posílala svým trampským a muzikantským kamarádům za železnou oponou.

Tehdy jsem snila o tom, že jednou bude český bluegrass a jeho muzikanti známí po celém světě. Snažila jsem se pro to dělat co bylo v mých silách.

Tento sen se mi vyplnil tohoto památného 4.října v kolébce country a bluegrassu Nashvillu!

Lilka Pavlak, 20.října 2007

Bluegrass Family Festival

Když už jsem v tom psaní, poreferuju ještě o Bluegrass Family festivalu tuto sobotu 11.8.

Bluegrassový Pan Bůh nám musí být hodně nakloněn. Ve Francii bylo 3 dny nádherně. Až v noci na pondělí při cestě domů začalo pršet, a ráno lejt. Všude byly potopy, silnice strhané, železnice podplavené, blízko Blanky praskla jezerní hráz, no jedna katastrofa za druhou. Bluegrass Family festival měl být v sobotu a venku v lese. Ještě v pátek ráno se od nás přes zaplavené silnice a zavřené mosty nedalo vůbec projet. V pátek se déšť trochu zmírnil, v noci na sobotu většina vody otekla a ráno se otevřely silnice tím směrem. A v sobotu odpoledne už ani kapička, do večera modro. Festival poprvé po letech na suchu, jenom pár aut se topilo v bahně.

Jako vždy měli čtyři kapely, program se opakuje, kapely hrají odpoledne i večer po setu. Zahraniční hosté byli francouzští **Springfield** (viz předcházející článek, z Německa **Sacred Sounds of Grass**, ze Slovenska a Holandska **Waterflow** a pochopitelně domácí **Bluegrass Family**. Velice mne příjemně překvapili, neb po nich jako překvapení na pódium nastoupila druhá generace, konečně taky nějaká mladá krev tady. Kapelu **MoonFire** tvoří Tom Bodenmann, Finnův a Kathy syn, který hraje s rodiči v Bluegrass Family. Jeho přítelkyně Ruth, její kamarádka Cornelia a basáka ještě neznám.

Byli moc dobří, holky krásně zpívají a je vidět, že hlavně Ruth Finn cvičí na kytaru. Nehraje dlouho, ale zato dobře. Tom si mi tiše stěžoval, že by potřebovali mandolíňáka, kdyby se prý nějaký v Česku našel, co by sem chtěl jít... Byli i ve Francii a velice nadšení českým BG.

O přestávce měli na zpestření originální Irskou kapelu.

Jelikož Blanka je nemocná, tak jsem ji během večerního setu Sacred Sounds of Grass musela odvést domů. Bohužel Waterflow se asi v mezichase šli přobléct do hotelu, neb jak zašlo sluníčko, děsně se ochladilo a Loes byla jen v šatíčkách. Jejich druhý set jsem tudíž proměškala a tímto se omlouvám.

Doufám, že tento náš nejstarší festival vytrvá. Poslední dva roky kvůli počasí byl v tělocvičně, přišlo málo lidí a prodělali na něm majland. Letos se mělo rozhodnout, zda po 21 letech skončí jako Over Easy Festival v Shaffhausenu. Na obou se vystřídalo spousta českých a slovenských kapel. Tak doufejme ze budou pokračovat! A ještě hodně kapel se na něj dostane. Příští rok by chtěli Bluegrass Comeback. Jestli se festival bude konat.

Kdyby se našel nějaký mladý nadějný mandolíňák, který by chtěl hrát se švýcarskou kapelou, ať se mi ozve! Fotku kapely přikládám.

Lilka Pavlak

Scott Nygaard

*30.7.1955

Scott Nygaard je známý jako jeden z nejmelodičtějších bluegrassových kytaristů. Jeho hru však výrazně ovlivnily také další styly, jako jazz, cajun, old-time, western swing, rock and roll a v poslední době také tradiční brazilská, švédská a irská hudba. Od svých pěti let žil v Kalifornii, kde se po dvou letech klavíru a šesti letech violoncella dostal v šestnácti ke kytarě. V roce 1974 už hrál se svou první kapelou „**Sou'wester String Band**“. Rok nato se odstěhoval do Seattlu, kde si kromě učení na kytaru a účinkování v několika kapelách přivydělával jako pekař, skladník, nebo prodavač knih. V roce 1983 se oženil se svou hudební partnerkou Lindou Watterfall, se kterou se

po šesti letech rozvedl. Poté se přestěhoval do San Francisca, kde žije dodnes. Stal se zakládajícím členem kapely „**Laurie Lewis and Grant Street**“ a v roce 1991 nastoupil do kapely Tima O'Briena „**O'Boys**“. V roce 1994 se podruhé oženil s Annou Hammersky, mají syna Josefa.

Scott vydal dvě skvělá sólová alba: „*Dreamer's Waltz*“ (1990) a „*No Hurry*“ (1996). V roce 1997 se jako host na desce „*True Life Blues*“ stal **spoludržitelem ceny Grammy za nejlepší bluegrassové album**. Od téhož roku se **podílí na přípravě časopisu Acoustic Guitar**, pro který napsal přes 200 článků týkajících se akustické kytary. Je také autorem dvou instruktážních knih – „*Bluegrass Guitar Essentials*“ a „*Fiddle Tunes and Folk Songs for Beginning Guitar*“. Za svou bohatou kariéru spolupracoval s hudebníky, jako jsou např. Mark Schatz, John Reischman, Tim O'Brien, Mollie O'Brien, Jim Nunally, Sally Van Meter, Rob Ickes, Stuart Duncan, Darol Anger, Tony Furtado, Todd Phillips, David Grisman, Laurie Lewis a další. V současné době aktivně hraje se skupinami „**Darol Anger's Republic of Strings**“, „**The Anonymous 4**“, „**The Websters and Scott Nygaard**“ a „**Bill Evans String Summit**“, připravuje další sólové album a novou desku chystá také se švédským kytaristou Rogerem Tallrothem.

Scott Nygaard hraje na kytary Bourgeois Country Boy Deluxe, Martin D-28 (z roku 1956), Schoenberg a Fender Telecaster.

www.scottnygaard.com

Ondra Kozák
www.bluegrassguitar.wz.cz

Señor

Capo. 3 fret

♩ = 120

Emi Hmi

C G Emi

D C

Ami Emi G

Tygh Valley Bluegrass Jamboree

v americkém Oregonu 21.–23. září 2007

Kdyby se mně někdo v Evropě zeptal, kde leží Tygh Valley, jediná odpověď by mne napadla: „in the middle of nowhere“.

Amerika má ale docela jiná měřítka. Vyjeli jsme z Vancouveru ve státě Washington (ne v kanadské Britské Kolumbii), přešli přes řeku Columbia do Oregonu, kde jsou lepší silnice a kolem řeky, která tvoří hranici mezi oběma státy jsme jeli směrem na východ asi 2,5 hodiny, a pak odbočili do kraje Wasco. Míjeli jsme vyschlé kaňony, skály – fantastická krajina.

Kolem Kolumbie ještě sem tam nějaké městečko bylo, ale tady míle a míle beze stopy civilizace. Po další hodině se objevilo na obzoru Tygh Valley.

Má prý asi 200 obyvatel, ale v areálu Wasco County Fairgrounds, dějišti festivalu, bydlí podle mně tak nanejvýš pět lidí.

Konají se tam dobytčí trhy a rodea, táboří tam lovci a blázniví bluegrassáci mého druhu. Celé se to děje na soukromém pozemku, jehož majitel mi něčím připomínal baču ze slovenských hor.

Každý druh dobytka tam měl své stáje: prasa-ta, krávy, kozy, ovce, koně atd, momentálně zející prázdnotou.

Lidu z kmene Bluegrass tam bylo požehnaně. Ti si ale narozdíl od dobytka svou střechu nad hlavou museli pořádit sami. Všude kolem obytná auta, či autobusy vybavené veškerým komfortem. Hlavně důchodci si svůj domeček vozí s sebou, neb když nemají stálé bydliště, nemusí platit daně. Pár drsných jedinců vegetovalo ve stanech.

Chris, mandolínista od Stumptown Stars si pro rodinu a mně přivezl rozkládací přívěs. Ohně se rozdělávat nesměly, neb v těchto končinách skoro nikdy neprší.

Bluegrass Jamboree v Tygh Valley uzavírá

sezónu open air festivalů.

Koná se každoročně koncem září.

Pátek byl ve znamení soutěže kapel. Vítězná skupina si pak za rok zahraje v hlavním programu již za peníze.

Letos to vyhráli **Fred Coates & Valley View**.

Skupin v předprogramu soutěžilo asi pět.

Nakonec zahrála hvězdná **Lee Highway** a protože již bylo citelně zima, program pokračoval v místní hospůdce „Dew Drop Inn“. Měla tam hrát skupina **Ida Viper**. Děsně dlouho se chystali a jejich název mi nic neříkal, tak mně nebavilo tam čekat. Raději jsem chodila s Chrisem po sessionech, kterých bylo požehnaně až do časných hodin ranních.

Nejvíce mně zaujala session mezi dvěma obytnými autobusy, kde měli natažené koberce.

Vzpoměla jsem si na beduiny v Sinajské poušti u Rudého moře. Ti zase měli koberce ve stanech... No, nomádi se nezapřou.

Ráno zase modro a vedro. Na dopoledním programu byly „workshops“, dílny pro jednotlivé nástroje. Následovala „Band scramble“ (kapelní mišmaš). Pro mně premiéra. V pátek večer byly na stolku sklenky od marmelády se jmény instrumentů, muzikanti do nich házeli lístky se jmény. Ráno se to vylosovalo a utvořilo se několik kapel, které měly nějaký čas na to, se sehrát, než nastoupili na pódium. Byla to velká sranda a myslím, že výborný nápad pro malé festivalky, či sleziny muzikantů i u nás.

Pak se soutěžilo, která skupina byla nejlepší.

Festivaly na západním pobřeží nejsou jako u nás povětšinou přehlídkou kapel. Lidé si tam

jezdí zajímat, vidět staré známé, pobavit se a hlavně užít legrace.

Oficiálních kapel je tam pár, ale obecenstvo tvoří z 90% muzikanti.

Odpolední program zakončil „Slow Jam“ (pomalá sejšn), organizovaná Kathy Boyd z kapely Phoenix Rising. Kathy je vždy nabitá energií, hraje, zpívá, učí či konferuje. Je radost ji sledovat. Kapelu má také výbornou. Znímá ji už řadu let.

Navečer se všichni sešli na společné večeři, typickém americkém BBQ.

Grilované naložené maso a kukuřice, fazole, pečené brambory s kyselou smetanou a všelijaké ovoce a moučníky, to vše za pouhých 7 \$ i s kávou nebo čajem.

Večerní kapely Lee Highway, The Buckhorn Mountains Boys z Idaho a The Mud Spring Gospel Band, bych označila jako první ligu, ostatní skupiny jsou na naše poměry spíš průměrné. Tam se ale na vše dívají jinak. Není pro ně důležité, kdo hraje nejrychleji a dovede se nejlíp prodat dopředu, ale jde o to, aby byli všichni v pohodě, každý si zahrál a přišel na své.

Jak bylo přes den vedro, s večerem se citelně ochladilo a poslední skupina, stejně jako včera Ida Viper, zahrála 3 písničky ještě na venkovní scéně. Vyrazili mi dech, protože festival byl velmi tradiční a najednou propukl newgrassový ohňostroj. Do místní hospůdky, kam se festival kvůli zimě přestěhoval je moc tradicionalistů nenásledovalo.

Tentokrát jsem si je ale ujít nenechala.

Hoši hráli a zpívali jako o život, zvali si různé hosty, no bylo to supr.

Třeba hráč na foukací harmoniku přjel až z Aljašky, dva synové z rodinné kapely Goldman Family, ač malí, již virtuóзовé (Golmanovi mají těch dětí již sedm, osmé na cestě, loni vyhráli soutěž o nejlepší kapelu), atd.

Jejich set trval skoro tři hodiny. Kapelu tvoří Mark Petteys, kytara a banjo, Russ Baker, basa a vše co má i nemá struny a Brian Oberlin, man-

dolína.

CD mi bohužel nedali, protože je vyprodali už včera. Kdo má rád newgrass, ať se koukne na www.idaviper.com.

Po skončení jsem našla Chrise a obcházeli jsme sejšny. Zima byla jak v morně, tak jsme chvíli byli u plynového táboračku mezi dvěma „mobil home“ a skončili jsme ve velkém stanu, kde měli kamna.

Nedělní program začal The Mud Spring Gospel Show, byla to vlastně bohoslužba pod širým nebem. Pak následoval „Tribute to the Carter Family“. Jack a Pauline McGuire s kytarou a autoharfou. K nim se pak postupně přidávali ostatní.

Ještě jednou se předvedla oregonská Lee Highway a Buck Mountain Boys z Idaho, všichni zbylí muzikanti nastoupili na pódium a zahráli „Amazing Grace“ a „Will The Circle“. Rozdaly se upomínkové ceny. I já jsem obdržela dárek pro nejbližšího návštěvníka a bylo po všem.

Další letošní festivaly již budou pod střechou.

Vydali jsme se na dalekou zpáteční cestu, tentokrát přes hory, abych zblízka mohla vidět sopku Mt. Hood.

Ukázala se bohužel jenom na krátký okamžik.

Ještě pár dní v Oregonu a Washingtonu a pak hurá do Nashville.

To bude opět další kapitola.

Bülach, 24. listopadu 2007, Lilka Pavlak

Sonny Osborne slaví 70. narozeniny

Čas neúprosně letí kupředu tempem rozjetého vlaku...

29.října oslavil 70.narozeniny jeden z nejvýznamnějších bluegrassových banjristů a stylistů Roland „Sonny“ Osborne. Rodák z kentuckého Hydenu se narodil 29.října 1937 jako o 6 let mladší bratr

později skvělého zpěváka a mandolinisty Bobby Osbornea . Jeho první banjové kroky byly pod hlubokým vlivem banjového stylu bluegrassového guru Earla Scruggse, jehož koncerty s Lesterem Flatterem a Foggy Mountain Boys navštěvoval, kde jen to bylo možné. Je úžasné si uvědomit, že jako profesionální banjista začal už ve čtrnácti letech v roce 1951, kdy jej do slavných Blue Grass Boys Billa Monroea nepřivedl nikdo jiný než „King Of Bluegrass“ Jimmy Martin. Bill Monroe ho přijal s přípodotkem, že se o mladého Sonnyho musí Jimmy starat. Sonny Osborne líčil, že se mu nikdy tak neklepala kolena jako když hrál poprvé v Grand Ole Opry Monroeovu instrumentálku Rawhide.

V roce 1954 odešel spolu s Martinem od Monroea a to už byl zpátky doma z Korejské války jeho bratr Bobby, takže dali dohromady kapelu Jimmy Martin and The Osborne Brothers a pokoušeli se hledat štěstí na severu v Detroitu. Kapela však neměla dlouhého trvání, protože autoritativní kosa Jimmy Martina narazila na mladý tvrdý kámen názorů Sonny Osbornea, který už v 17 letech projevoval svou osobnost. Takže výsledkem byl odchod Jimmy Martina z kapely a jeho nahrazení Redem Allenem. Z Osborne Brothers se stala žádaná špičková

kapela s dvěma hlavními klenoty – zpěvem Bobbyho a banjem Sonnyho. Po bluegrassových 50 letech začali počátkem 60.let Osborne Brother měnit svůj sound do stylu moderního country. Jak říkal Sonny, peníze byly v Nashvillu a když jste se tam nechtěli hlasitostí ztratit, museli jste přidat na zvuku. A tudíž přijali do kapely basovou kytaru, steelkytaru a bicí. Dost ortodoxních fanoušků tím popudili, ale kapela se dobře užívala. Zpátky k bluegrassovému soundu se vrátili až v druhé polovině 70.let. Ovšem skladby jako Rocky Top, Ruby Are You Mad, Georga Mules and Country Boys, Midnight Flyer, Bluegrass Melody, Once More a mnoho dalších je zapsáno stále do zlatého fondu bluegrassu. A na nich je dominantní Sonnyho vycizelovaná technika jak v sólech, tak i v banjových podehrávkách, kde dosáhl nesmrtelného mistrovství. Některé techniky hry přebral ze steelkytary, do pomalých věcí někdy používal guitbo, což je kytara s banjovým krkem a laděním. Na pódiu působil vždy usměvavě a evidentně se při vystoupeních dobře bavil. Byl tak trochu kontrastem o poznání serióznějšího bratra Bobbyho. Nesmíme opomenout i jeho vokální přínos do skvělých osborneovských trojhlasů, které jsou už přes půl století jejich lehce rozpoznatelným trade markem. A neméně podstatná věc je i jeho skromný přístup ke svému umění. On, jak říká se měl od koho učit, ale kde se měl ptát Earl Scruggs jestli to dělá dobře? Po padesáti letech Sonny ze zdravotních důvodů, kterým bylo jeho bolavé levé rameno, skončil s profesionálním vystupováním s Osborne Brothers a s kapelou, kterou dále vede už jen jeho bratr Bobby, vystupuje jen příležitostně v Grand Ole Opry. Věnuje se obchodování s banjy a vytvořil vlastní řadu modelů „Sonny Osborne.“ Jeho banjová hra a přínos do muziky Osborne Brothers zůstanou nesmazatelně zapsány do historie bluegrassové muziky.

Milan Leppelt

Setkání s Blackjackem

Bluegrass Europe, říjen–listopad 2007, Jan Michlielsen, přeložil Milan Leppelt

V květnu 2003 byla naše kapela Four Wheel Drive pozvána na festival Jamboree ve Strakoncích. Bylo to vlastně poprvé co jsme hráli za „Železnou oponou“ a tak všechno bylo pro nás čímsi novým. Samozřejmě, že v této době už nebyly patrné žádné známky té staré Železné opony a tak poté, co jsme překročili hranice, kde se ani nenamáhalí kouknout do našich pasů, jsme spontánně začali blábolit jak jsme zklamaní, že nás ani neuvrhli do vězení nebo na mučidla – jak to dělávali za starých časů.

Během našeho koncertu jsem zaznamenal partu čtyřech mladých kluků, sedících v první řadě a pečlivě sledujících všechno co se dělo na jevišti. Po každé skladbě se naklonili k sobě jako by každou skladbu komentovali nebo dokonce řešili jak vypadáme. Bylo něco v nepořádku s mými vlasy nebo s vlasy našeho basisty Alfreda? Na pódiu nikdy nevíte. Skvělé publikum reagovalo velice dobře na naši muziku, ale tyto chlapci, zdálo se, se obzvláště dobře bavili.

Po koncertu jsem se procházel po festivalovém areálu a pátral jsem po dobrém jam sessionu, ale nemohl jsem žádný najít. Je možné, že to je bluegrassový festival bez jamu? Hospoda bez piva?

A náhle jsem spatřil tu stejnou skupinku mladých kluků, kteří seděli v první řadě během našeho koncertu. Zdálo se, že mě poznali a opět dali hlavy dohromady. Díval jsem se za nimi kam odešli, ale za patnáct minut se vrátili a jeden z nich, takřkajíc, „převzal velení“ a vykročil ke mně. Povšiml jsem si, že jeho chůze byla trochu vratká a když otevřel ústa, aby mě pozdravil, ucítil jsem náhlou vůni toho, čemu s oblibou říkám „nápoj dospělých“. Později mi vysvětlil, že neměli dost odvahy začít konverzací a tak zašli

do nálevny aby si nejprve dodali odvahy několika drinky a rozhodli se udělat první krok.

Představili se jako členové české kapely Blackjack a řekli mi, že přijeli na festival speciálně kvůli tomu, aby slyšeli 4 Wheel Drive. Rychle jsem odpověděl, že to byla opravdu chytrá věc to říci klukovi, který v té kapele hraje – což nás všechny rozesmálo a oni mne pozvali do stejné nálevny na několik drinků. Později tam přišli i ostatní členové 4 Wheel Drive a já jsem je představil našim novým fandům. Ti také hledali nějaké možnosti na jamování, ale kluci z Blackjacku nás ujistili, že konkrétně na tomto festivalu není vůbec žádná tradice jam sessionů. Rozhodli jsme se tuto tradici prolomit a začít novou. Máte s sebou kluci vaše nástroje? Samozřejmě, máme. Zbytek je už historií.

Deset minut později jsme jamovali jako o život a činili se tak po celý zbytek noci. Hráli jsme způsobem: „jednu vy a jednu my“ jak se někdy podaří, když se setkají dvě kapely, byli tu, přinejmenším, dva dobří basisté, a nekonečná zásoba „nápoje dospělých“ – tak proč končit?

Když vyšlo slunce, zjistili jsme jak málo času chybí do snídaně zavřené v hotelu. Tak jsme si vyměnili CD a šli se uvelebit do horizontální polohy.

Příští ráno jsme vystarovali na dlouhou cestu domů. Bez ohledu na to jak jsme se snažili vypadat nedůvěřivě, policie na hranicích nás opět odmítla trochu mučit, a tak jsme začali naši dlouhou cestu bez jakýchkoli potíží. Několikrát jsme si v autě přehráli CD Blackjacku a shodli se, že je to opravdu dobrá a zajímavá kapela. Zvláště pak jejich výběr materiálu byl pozoruhodný.

Když jsme se dostali domů, zůstal jsem s nimi ve spojení, hlavně s Ondrou a měl jsem možnost s ním prodiskutovat nejlepší body bluegrassové doprovodné kytary speciálně a život na zemi všeobecně.

Později jsme tyto chlapce potkali na každém EWOB festivalu a v roce 2004 jsem dokonce měl šanci je pozvat do svého rodného města na vystoupení na soukromé párty, kterou jsem uspořádal. Přijeli včas, chovali se velice zdvořile, byli oblečení lépe než většina mých přátel a opět předvedli skvělou muziku, kterou všichni přivítali. Od té doby vydali další dvě CD.

Tady je příběh české kapely Blackjack, která získala své jméno podle slavné stejnojmenné instrumentálky legendárního banjisty J.D.Crowea a, samozřejmě, podle perverzní karetní hry.

BANJISTA JE TRAMP...

Jedna z nejméně frekventovaných otázek mezi bluegrassovými muzikanty je: „jak jsi se dostal k téhle muzice?“ Protože není tak očividné dostat se k muzice, která je docela cizí v poměru k vlastní kultuře. Avšak v České republice není tato hudba tak daleko od místní kultury, kvůli tradici toho, čemu říkají „tramping“ a „trampská muzika“. Vyžadovalo by to samostatný článek v tomto časopisu, abychom úplně vysvětlili co to je tramping. V krátkosti – jeden by mohl říci, že je to neorganizované hnutí lidí, kteří tráví volný čas cestováním po českém venkově a vše potřebné k přežití mají sbaleno s sebou k několikadennímu campování. Tito, takzvaní, trampové měli svou vlastní muziku, kterou hráli a zpívali okolo táborových ohňů a americká lidová, countryová a bluegrassová hudba se k tomu dobře hodila, jelikož nebyla příliš vzdálená jejich lidové hudbě a zároveň reprezentovala pocit západní svobody pro ty, kdož byli zamčeni za starou Železnou oponou.

O trampském hnutí je opravdu dobrý článek na internetové stránce <http://domov-trampu.home.comcast.net/Tramping.htm> a na dalším zajímavém odkazu http://en.wikipedia.org/wiki/Czech_bluegrass, kde je vysvětlen původ českého bluegrassu.

Členové Blackjacksu přišli právě skrze trampskou tradici poprvé do kontaktu s americkou

lidovou hudbou, potažmo s bluegrassem.

A MALÝ KOUSEK HISTORIE...

Na konci 80. let se mandolinista Slávek Podhrázký a jeho bratr, basista Richard, rozhodli opustit country kapelu, ve které hráli, aby začali hrát „opravdový“ bluegrass. Dali se dohromady s banjistou Martinem Kratochvílem a dali dohromady kapelu nazvanou Jen tak revival. V roce 1997 se rozešli a bratři Podhráskští požádali kytaristu Ondru Pluchu, zdali by se k nim nepřidal. Kapelu přejmenovali na Blackjack. Dva roky nato je z pracovních důvodů opustil Martin Kratochvíl a byl nahrazen Martinem Kubcem. Od této doby hrají na všech důležitých festivalech v České republice. Také pravidelně vystupují v Country rádiu v Praze a vydali už tři CD. Můžeme je také slyšet na šesti kompilacích z festivalu EWOB (Evropský svět bluegrassu). Jejich CD „Be On Time“ bylo oceněno jako nahrávka roku 2004 Českou bluegrassovou asociací. Také získali cenu jako Objev roku 2000 a v letech 2001 – 2006 často obsazovali 2.místo v soutěži „kapela roku“.

SPOJENÍ S HOLANDSKEM

V roce 2000 přijel Blackjack poprvé do Holandska na EWOB festival. Byli pozváni Anneke a Jappiem Leerstrovými hrát na Dryham Festivalu v Drogehamu následující rok a také na další vystoupení. Když pobývali v Holandsku, byli ubytováni domě Alleho Hamstry, otce známé banjistky Johanny Hamstra, který je opravdovým bluegrassovým fandou. Strávili hodiny v Alleho obýváku poslechem nahrávek kapel jako Vern Williams Band, Red Allen a Kentuckians, Red Craven a Bray Brothers a dalších. Alle většinou hrával na svou mandolínu spolu s nahrávkami, zatímco se jeho manželka dívala ve stejné místnosti na televizi a na jiné televizi byl puštěný závod formule 1.

Tyto nezapomenutelné zkušenosti přivedly Blackjack k úmyslnému rozhodnutí hledat ve

starých zapomenutých nahrávkách a využívat je pro svůj repertoár, více než hrát současné písně, které hraje každá druhá kapela. Bylo to opravdu jedno z nejmoudřejších rozhodnutí, které mohli udělat. Jedním z nejzajímavějších aspektů této kapely je jejich výběr materiálu, který je docela ohromující a vždy zajímavý. Později také přebývali v domě manželů Gretje a Gerrita Dijkstrových, kde poznali písně Jima Eanese, Charlie Moorea a Billa Cliftona, jmény, které mladým bluegrassovým fandům možná už nezní jako zvon, ale jsou udržována naživu právě takovými kapelami jako je Blackjack.

Bez ohledu na jejich úspěchy, je muzika členům Blackjacku stále jenom koníčkem. Všichni mají svá vlastní zaměstnání a chtějí si je zachovat. Nazírají na sebe jako na opravdové kamarády, kteří spolu hrají muziku a každý týden zkouší. Je to úspěšný koncept, se kterým v říjnu 2007 oslaví své 10. výročí.

JEJICH POSLEDNÍ NOSIČ

No One Like You

Blackjack zatím vydal 3 CD: *Try Me One More Time* z roku 2002 je jejich debutní album. Má opravdu hezkou verzi Old Black Joe, zapomenutého songu Stephena Fostera a „The Train Carrying Jimmie Rodgers Home (Vlak, který odváží domů Jimmie Rodgerse) – obě představují sezpívané dvojhlasy Ondry a Slávka.

V roce 2004 vydali CD *Be On Time*, s pásmnými písněmi jako *Dixie In My Eye*, *Last Day At Gettysburg* a *I'm Lonesome And Blue* a gospel *Be On Time*.

Tento rok vidělo světlo světa jejich zatím poslední CD, *No One Like You*.

Na toto CD měli příležitost pozvat svého přítele Ondru Kozáka, (který je také známý jako člen kapel Křeni a Petr Brandejs Band), jako hosta na housle, což jim hodně přidalo na zvuku. Můžeme jenom doufat, že tento chlapec bude moci s Blackjackem hrát i živá vystoupení i v budoucnosti.

Dalším krokem vpřed je využití původního materiálu ve stejném stylu a citění, které se stalo jejich obchodní značkou: písně málo známých kapel, které nebyly v hlavním proudu bluegrassu, který všichni známe, presentované čerstvým současným stylem.

Dvě písně jejich nového alba napsal Ivo Drbohlav z kapely E. G. Revival. Na české bluegrassové scéně je už aktivní více než dvacet pět let a napsal hodně vlastních věcí ve stylu raného bluegrassu. Napsal úvodní píseň na *No One Like You* a další, nazvanou *First To Knot* – určitě dvě z nejsilnějších písní na tomto albu. Další perlou jsou originální aranže Glendale Train, kterou napsal John Dawson z hippie/countryové skupiny *New Riders Of The Purple Sage*, opravdu hezká balada *Faded Love And Winter Roses* a *Somewhere Somebody's Waiting For You* Hanka Snowa.

Další věc, která dělá Blackjack výjimečným, je, že se nestydí zazpívat a zahrát přinejmenším jednu dobrou gospelovou píseň na každém CD. Na tuto desku si vybrali opravdu hezkou aranž klasické písně *Louvin Brothers You'll Be Rewarded Over There* a další píseň *Journey's End*. V podstatě, každá píseň na tomto CD je drahokamem a tak se podívejme blíže na chlapce, kteří jsou za toto vše zodpovědní.

MARTIN KUBEC je výrazně čistý a vkusný banjista, jehož hra na tomto CD zesílila a současně je jemným barytonovým zpěvákem a také výjimečným vedoucím zpěvákem. Jeho hlas zní vždy relaxovaně, s jemnou kvalitou slovanské melancholie. Jeho jemný akcent vlastně slouží dobře písni, kterou si vybral a dává jí lehký sexy podtón, ačkoli si toho možná není vědomý. Ne mnoho lidí toto umí! V mé knize je to slovanský Jim Eanes.

ONDRA PLUCHA je bluegrassový zpěvák par excellence. Má opravdu všestranný hlas a na každém dalším CD ho používá lépe a lépe.

Umí zářit v baladách jako I'm Lonesome And Blue a Stepping Stones, ale také v rychlejších věcech. Jeho práce doprovodné kytary je excelentní, zná G runy a ví jak je „prodat“ ve chvílích očekávaných i neočekávaných, což je větší částí vzrušeného potěšení z hraní kytarového doprovodu. Přidává Blackjacku hodně skvělého dynamického soundu. Je také výborným sólovým kytaristou a je schopen zahrát breaky v ďábelském tempu s limitovaným počtem tónů.

SLÁVEK PODHRÁSKÝ má rozeznatelný rázný dopředu se řítící styl bluegrassové mandolíny, který kapele dobře vyhovuje. Stačí mu několik linek v doprovodu písně a mandolína hned vynikne. A jeho duety s Ondrou zní tak blízko stylu dvojhlasů Jima a Jesseho, jaké jsem už dlouhou dobu neslyšel. Dva hlasy, které zní jako jeden a dokonce to nejsou ani bratři! Je určitě jedním z nejsladších tenorů v okolí.

Ale všechna tato nádherná muzika by zněla tence a bez síly, bez dobře šlapající basy, nejvíce podceňovaného nástroje v bluegrassové muzice. Vlastně – basa vládne a **RICHARD PODHRÁSKÝ** odevzdává opravdu skvělou práci. Vždy tu je ten alternativní puls ani nejslabší touha se od toho vzdálat více než dva údery. Na takovém to pevném základě rádi stavíme. A po dvou CD poutavého ticha ho můžeme slyšet zpívat písní On A High, High Mountain.

Housle **ONDŘY KOZÁKA** září zvláště v instrumentálce 1928, kterou Ondra napsal spolu se Slávkem, v písní On A High, High Mountain Charlieho Moorea, kde má excelentní breaky a doprovody a v písní Jima Eanese I Cried Again. Přidává do soundu Blackjacku hodně, vždy vkusně.

Je zajímavé vidět jak se kapela jako Blackjack zlepšuje s každým novým CD. Jejich hraní a zpívání a, především, jejich cit pro specifický rytmus tradičního bluegrassu se enormně zlep-

šil. Mluvíme tu o množství skoků. Je tu kapela, která hraje dynamicky. Je to těžké vysvětlovat, ale tato muzika potřebuje určitý proud. Oni mají tento proud, který tak často chybí mnoha americkým moderním bluegrassovým kapelám, kde je vše skoro na jedné úrovni. Kontinuální tlak směrem k limitům všeho může za chvíli vysoce pobavit, ale rychle unaví citlivé ucho. Mluvíme o muzice, ne o olympijských hrách.

Je také hezké postřehnout, že Blackjack je citlivý ve způsobu prezentace své muziky. Jejich CD mají hezké obálky, které ukazují tradiční muziku tak, aby vypadala čerstvě, a to je dobře.

Takže vůbec žádná kritika?

Dobře, toto CD zní opravdu dobře, jestliže ho hrajete v autě, s velkou hlasitostí nebo v kuchyni, ale jestliže jste „sluchátkáři“ – většina ženatých bluegrassových fandů je dříve či později donucena stát se „sluchátkáři“ – zjistíte, že housle nezní intergrovaně v soundu kapely. Ní to jako kdyby byl asi pět metrů vzdálen od zbytku kapely, jako kdyby ostatní chlápci měli nakažlivou nemoc, což „jsem si jist, není ten případ. Ale toto je minimum kritiky – pokud si CD budete pouštět v autě a hlasitě, či v kuchyni, ničeho se nebojte, bluegrassoví fandové se nežení na prvním místě!

Určitě cítím, že Blackjack, obzvláště po tomto třetím CD, se stal zralou silou evropského bluegrassu a já doufám, že si najdou cestu na pódiá bkbluegrassových festivalů v naší části Evropy stále častěji. A nebyl by to dobrý nápad, dát jim hezký prostor ve večerním programu příštího EWObu? Položme si tuto řečnickou otázku.

Ti z vás, kteří jsou (jako já) okouzleni hlasem a kytarovou hrou Ondry Pluchy, můžou též vyzkoušet CD Heartache od Petr Brandejs Bandu (modré album), jehož byl Indra jistý čas členem. Zpívá tam veškeré vedoucí hlasy a obstarává kytarovou práci. A je to hezký disk.

Křeni – For Sale

Bluegrass Unlimited, říjen 2007, Henry Koretzky, přeložil Milan Leppelt

Křeni jsou mladý talentovaný kvintet z České republiky. Kytarista/houslista Ondra Kozák má lví podíl na 13 kapelních skladbách s potěšujícím projevem a lehkým akcentem v písních zpívaných anglicky. Opět písní je nazpíváno v českém jazyce. Nejvíce je výrazný v moderně znějících písních, takových jako je *Cool Night* banjisty **Michala Wawrzyczka** a *Trying Not To Think* od Liz Meyerové.

Jak bývá častým případem u nových mladých kapel, jejich instrumentalita je úchvatná. Dvě instrumentálky – *Píchněš se a co? A Moun-*

tain Stream (obě složil mandolinista **Vítek Hanulík**) mohou držet krok s jakýmikoli kousky od Nickel Creeku. S **Karlem Začalem** na dobro a baskytaristou **Lukášem Rytířem** přidávají další původní písně a svými hracími finesami dodávají zvláštní jiskru k naplnění skladby *I Know What It Means To Be Lonesome*.

Americký folkový standart *500 Miles* vytváří zajímavé zakončení CD, které ukazuje, že Křeni rozšířili větvě bluegrassové muziky. Obě hranice – stylistické i geografické – vynášejí jejich hudební aspirace a nová teritoria, kterých dosáhli mohou prozkoumat všichni – za cenu tohoto nosiče.

Dílna v Malých Svatoňovicích

Ve dnech 12.–14. října 2007 proběhla v Malých Svatoňovicích již několikátá bluegrassová dílna, kterou organizuje Petr Brandejs Band s přidruženými lektory, ve spolupráci s neúnavným pořadatelem Jindrou Hylmarem. My jsme s kapelou BG Cwrkot měli tu čest hrát na sobotním večerním koncertu. Myslím, že mohu nejen za sebe říci, že to byla akce velmi podařená, dobře zorganizovaná a také divácky úspěšná, protože (krom žáků bluegrassové dílny) byl sál naplněný k prasknutí a zájem přesahoval jeho

kapacitu. To se v dnešní době tak často nevidí a je za tím vidět výsledek obdivuhodné práce Jindry Hylmara. Na koncertu vystoupilo i několik těles složených z řad lektorů dílny a celý koncert byl zaznamenáván třemi videokamerami. Po skončení koncertu se konal v přilehlé restauraci tradiční jam session. Já osobně jsem odjížděl po 2. hodině ranní spokojený s kvalitní bluegrassovou akcí. Takže, ještě jednou, díky Jindro za hezky strávenou sobotu!

Za BG Cwrkot Milan Leppelt

BLACK JACK – No One Like You

No One Like You – Faded Love And Winter Roses – Making Up Stories – I've Had Enough – On A High High Mountain – I Cried Again – You'll Be Rewarded Over There – No One As Sweet As You – First To Know – Journey's End – Are You Alone – Somewhere Somebody's Waiting For You – 1928 – Glendale Train

Nahráno v březnu 2007 ve studiu Daliborka Tábor

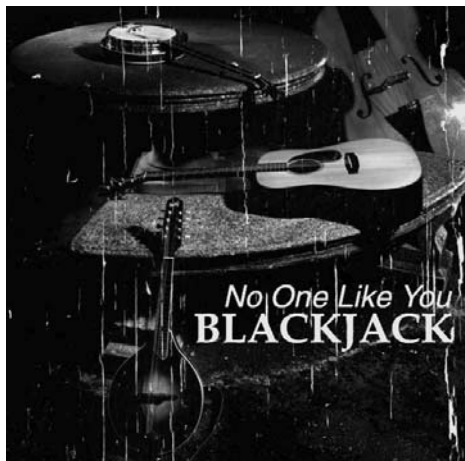
Mix, mastering: Luboš Kocourek, studio Kocis

Fotografie: Tomáš Lébr

Cover design: TRIA

Kapela Black Jack, která již několik let patří ke špičkám nejen na české, ale i evropské bluegrassové scéně, se představuje posluchačům už se svým třetím nosičem v pořadí. Přiznám se, že jsem na něj byl velice zvědavý, protože jejich minulé CD *Be On Time* bylo čtenáři Bluegrassových listů vyhodnoceno jako deska roku 2004, což se dá pochopit jako jeden z tvůrčích vrcholů tohoto sympatického kvarteta. Takže jaké bude to další CD? Udrží vysoko nasazenou laťku, nedolehne na ně tvůrčí krize nebo nějaký útlum, který se u kapel někdy po vydání vrcholového projektu objeví? Po prvním zařazení laseru do jejich nového projektu ze mě tyto obavy rázem spadly. Projekt je čerstvý, svěží a v ničem si nezádá s předchozím nosičem – já bych naopak řekl, že ho v mnohém předčí. Za ty tři roky co uplynuly od vydání jejich posledního alba, se kapela ještě více sehrála a sezpívala, vyrůstají v ní význačné hudební osobnosti.

Co uslyšíme na nové desce? Je tu celkem 14 skladeb, 11 převzatých, dvě písničky dodal renomovaný autor Ivo Drbohlav a instrumentálka *1928* je z pera dvojice Ondra Plucha a Slávek Podhráský. Písňe jsou vkusně poskládané a o vedoucí hlasy se dělí Ondra Plucha,

kteří je hlavním zpěvákem kapely, s banjistou Martinem Kubecem, který svůj příjemný barytonový hlas propůjčil skladbám *I've Had Enough*, *Somewhere Somebody's Waiting For You* a *No One As Sweet As You*.

Dále si kapela na natočení nového alba přizvala hosta, a to ne ledajakého. Dlouhý tón houslí obsluhuje frontman kapely Křeni Ondra Kozák. Ondra s kapelou Black Jack absolvoval loňský zájezd do Norska na country festival ve Skjakaaku a tak se zrodila spolupráce, která vyvrcholila jeho přizváním k natočení desky. Do hudebního cítění kapely skvěle zapadl a housle znějí přesně tak jak mají v tomto tradičnějším bluegrassu znít.

Obvykle mám na každé vydané desce několik oblíbených songů, ale tady si opravdu snad nemohu vybrat. Drbohlavovy věci jsou zpracované tak dobře, že je nerozeznáte od slavných zámořských autorů. A že je se s čím poměřovat. Mezi autory převzatých skladeb najdete jména jako Dudley Connell ze slavných Johnson

Mountain Boys, Jim Eanes, skvělý skladatel Charlie Moore, nestor Bill Clifton, Ira a Charlie Louvinové, kanadský countryový enfant terrible Hank Snow či starý texaský trubadúr Ernest Tubb. To už o něčem povídá.

Z Ondry Pluchy vyrůstá skvělý lead zpěvák, takových po republice moc neběhá. Slávkův tenor a Martinův baryton k němu dobře vážou a další kladnou věcí je i zapojení Říši Podhráského do vokálů. Vokály jsou čisté silné a hezky barví. Rytmika pěkně duní a podehrávky banja, houslí či mandolíny nemají chybu. Krásně zpracované jsou také pomalejší věci na desce – Faded Love And Winter Roses a překrásná věc Charlieho Moora On A High High Mountain. Píseň Journey's End mi hodně připomíná verzi Reda Allena a statečně se chlapi popasovali i

s johnsonovskou Making Up Stories; tu si moc kapel u nás nezahraje. Příjemně swingující I've Had Enough trochu uvolňuje atmosféru, louvinovská You'll Be Rewarded Over There dá vzpomenout na dobu 50.let a mnoha bratrských dvojic. Drbohlavova First To Know má hezkou neotřelou melodii a Glendale Train je závěrečným trhákem do cíle celého projektu. Neposledním kladem nosiče je i skvělá angličtina bez českých přízvuků. Posluchačům a fandům tradičního bluegrassu tuto desku vřele doporučuji a jsem si jist, že v anketě deska roku se toto CD umístí velice vysoko. Jako recenzent bych se měl vyvarovat přílišných emocí, ale tady to prostě nejde. Přeji všem, kdo si desku zakoupí nadšený poslech!

Milan Leppelt

Petr Brandejs Band pořádá

3. zimní bluegrassovou dílnu

v Novém Jičíně
o víkendu 08.02.–10.02.2008

Program:

Pátek – 18.00–20.00 příjezd, ubytování, jam-session
Sobota – výuka, večer koncert PBB v kině Artefakt (vstup 50 Kč), jam-session
Neděle – dopoledne výuka, oběd, odjezd

Cena: 1250 Kč (včetně stravy a ubytování) z toho nevratná záloha 400 Kč
(nutná pro rezervaci Vašeho místa) splatná do 15.01.2008

Ubytování v areálu Střední zdravotnické školy ve 2 a 4lůžkových pokojích (v ceně)

Strava 3x denně (v ceně) v jídelně SZŠ

Lektoři, kteří přislíbili účast:

banjo – Petr Brandejs (PBB, Fragment),
kontrabas – Pavel Brandejs (BG Cwrkot)
kytara – Ondra Kozák (PBB, Křeni, Fragment)
mandolína – Honza Máca (Poutníci)
zpěv – Jirka Mach (Poutníci)

Bližší informace poskytnete a přihlášky Vám zašle:

Petr Brandejs
brandejs@seznam.cz
(využijte pokud možno e-mail)

Bludovice 137
741 01 Nový Jičín za podpory:
mobil: 777 122 569
<http://sweb.cz/brandejs>

Partneři: UNICORN – čerpaví stanice, RONDO music, Bluegrassová asociace ČR

PRODÁM KYTARU MARTIN DC-1, r. v. 1996, cutaway, skvěle vyhraná, nově přepražcováno, struny Elixir, vrchní deska smrk, luby + zadek mahagon, kufr. Cena 19900 Kč, tel.: 777 212 544

PRODÁVÁM KONTRABAS, 3 masiv i s obalem za 25 000 Kč, polakaras@iol.cz

ROBERT KŘEŠŤAN A DRUHÁ TRÁVA: DYLANOVKY

Od příštího týdne začíná koncertní tour Roberta Křesťana a Druhé trávy, při níž bude představeno nové album s názvem Dylanovky. Hostem vystoupení bude bubeník a perkusista David Landštof, kterého můžete znát ze spolupráce např. s Anetou Langerovou, Lenkou Dusilovou, Katkou Garcíi a dalšími. Ozvučení koncertů zajišťuje Jirka Mašek (Good Day Records) s použitím aparatury VARI ARRAY. Mediálními partnery turné jsou Country Rádio www.countryradio.cz a internetový časopis Folktime www.folktime.cz.

Nové CD obsahuje jedenáct skladeb z autorské dílny Boba Dylana, osm textů přeložil Robert Křesťan (Ještě není tma, Čím dál tíž se dejchá, Sbohem, Angelino, Señor, U Majdy na statku, Zvoní zvony, Dívka ze severu) a po jedné Wabi Daněk (Jak mlýn se točí svět) a Honza Vyčítal (Lily, Rosemary a Srdcovej kluk). Na albu najdete i jednu instrumentálku s názvem Nashville Skyline Rag.

Desku natočila Druhá tráva ve složení: Robert Křesťan (zpěv), Luboš Malina (banjo, el. banjo, mandolína, whistle), Luboš Novotný (dobro, lap steel), Emil Formánek (akustická kytara, el. kytara, mandolína), Petr Surý (el. kontrabas, kontrabas) a hosté: Pavel Bobek (zpěv), Honza Vyčítal (zpěv), Wabi Daněk (zpěv), Katka García (zpěv), Pavlína Jíšová

(zpěv), Charlie McCoy (foukací harmonika), Silvia Josifoska (vokál), Ondřej Konrád (foukací harmonika), Miroslav Hloucal (trubka), Ivo Viktorín (klávesy, piano) a Jiří K. Stivín (bicí).

CD bylo nahráno v dubnu až srpnu 2007 ve studiu „V“, Zlín a ve studiích Nautilus, Řevnice, Good Day Records, Reprague, Prague. Mix: Sebastien Richard a Chris Fletcher a Larry Sayer. Mastering: Larry Sayer, Electric Larryland, Austin, Texas. Produkce: Luboš Malina

Pro aktuální informace, případné upřesnění termínů, shlédnutí fotek, poslechnutí hudebních ukázek atd. sledujte nové webové stránky kapely www.druhatrava.cz.

PODZIMNÍ DÍLNY JINDRY HYL MARA A PETR BRANDEJS BANDU

se zúčastnilo rekordních 90 studentů z Čech, Slovenska, Maďarska a USA a 12 lektorů z Česka a Slovenska. Dílna proběhla 12.–14.10. v Malých Svatoňovicích, sobotní koncert lektorů si přijelo poslechnout 250 diváků. Další dílnu pořádá v Novém Jičíně 8.-10.2.2008. Více informací, fotografie a přihlášky najdete na www.sweb.cz/brandejs/

PBB PŘIPRAVUJE na zimu nahrávání pátého CD zatím bez (byť jen pracovního) názvu. Na CD bude opět směs vlastních, převzatých, českých i anglických, moderních i tradičních skladeb.

FRAGMENT se mohl díky návštěvě Jany Dolákové – Mougín (čti moudžin) na Slovensku dát dohromady a dokonce zahrát 21.10. v Bratislavě v Rančiku u Kanga s Janiným manželem Stephenem, který je v současnosti kytaristou Sama Bushe. Fragment bude ještě k vidění 1.12. v Kralupech na BG Adventu. Za své jediné letní hraní v Česku v červenci

v Jablůnkově získal Fragment cenu starostky. Fotky mj. ze srpnového turné Fragmentu po Kalifornii najdete na www.fragmentband.com

DLOUHOLETÝ POUTNICKÝ KYTARISTA

a zpěvák Zdeněk Kalina se se zbytkem Poutníků domluvil že po těžké autohavárii kterou měl letos v únoru omezí aktivní hraní a stane se emeritním muzikantem a bude hrát jen jako host na koncertech v Brně a blízkém okolí či na významných poutnických akcích. Zbytek kapely přeje Zdeňkovi hodně zdraví a štěstí v jeho dalších aktivitách.

WORKSHOP S BILLEM KEITHEM:

květen 2008

Banjo Workshop mit Legende Bill Keith

Info: Oliver Waitze, Tel.: 0212/2474007

Email: new-acoustic@t-online.de

Web: www.n-a-g.net

New Acoustic Gallery

Oliver Waitze

Neuenhofer Str. 122

D - 42657 Solingen

Germany

NOVÍ ČLENOVÉ BA ČR

Roman Smutný – Humpolec

Miroslav Fašánek – Praha

Petra Svobodová – Praha

Marcela Machová – Dolní Ločov

Petra Neumann a Helmut Kairies – Görlitz

Jitka Filsaková – Mnichovo Hradiště

Bronislav Zajíc – Červená Hora

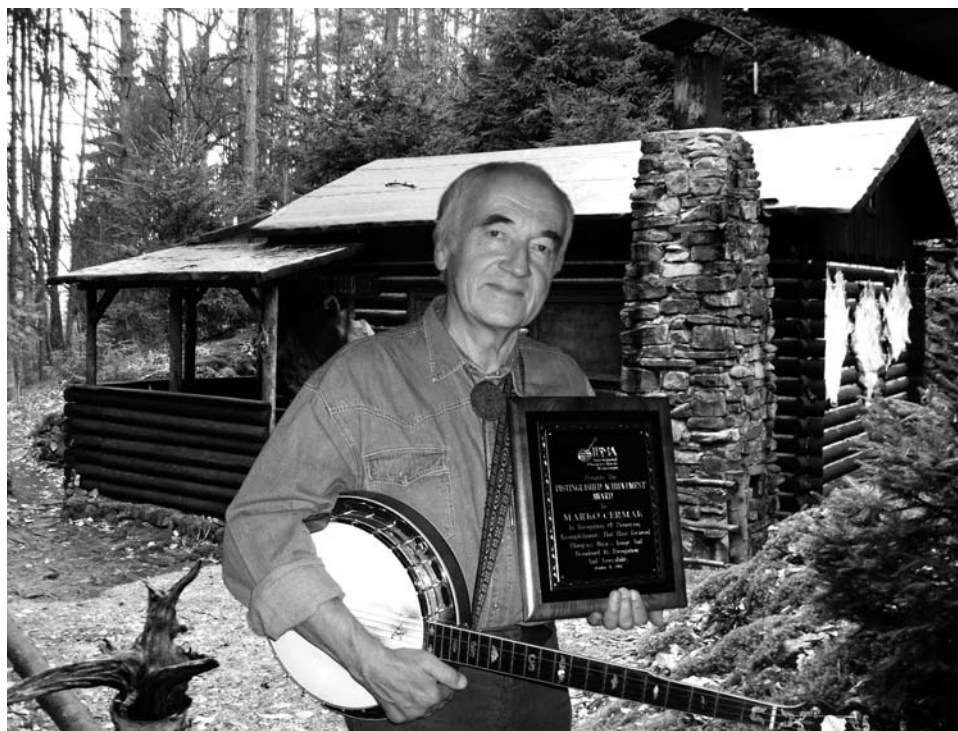
Karol Benc – Čemuc

Ota Mikovič – Kralupy

Jan Zubářík – Karviná

Josef Rada – Orlová

Jana Cermanová – Měříň

Kalendář akcí

14.12.2007 V KD ZÁTIŠÍ CHABAŘOVICE

od 19.30h vystoupí kapely POUTNÍCI,
VABANK UNIT, RIDING HOP-
PERS.

BG CWRKOT

26.01.2008 Sloupnice, host ALBUM
23.02.2008 Sloupnice, host BENEFIT
01.03.2008 Blata u Jičína, penzion Diana
29.03.2008 Sloupnice
19.04.2008 Sloupnice

DRUHÁ TRÁVA

10.12.2007 20.00 Zlín – Zelenáčova Šopa
11.12.2007 20.00 Zlín – Zelenáčova Šopa
13.12.2007 19.00 Ostrava – K-Trio
14.12.2007 20.00 Jeseník – kino
18.12.2007 20.00 Ústí nad Labem – KD
19.12.2007 19.00 Praha – KD Mlejn
20.12.2007 19.30 Brno – Musilka

PETR BRANDEJS BAND

14.12.2007 Country Club Alabama, Karviná,
BG Nadílka
20.12.2007 Výchovní koncert v aule SZŠ Nový
Jičín
09.02.2008 Kino Artefakt, Nový Jičín, 19:00
01.03.2008 Bluegrass na Blatech

POUTNÍCI

10.12.2007 Pozlovice Velešín
11.12.2007 Pozlovice České Budějovice
13.12.2007 Pozlovice Velvary
14.12.2007 Pozlovice Chabařovice
15.12.2007 Pozlovice Jedovnice
16.12.2007 Pozlovice Přerov
20.12.2007 Pozlovice Trojanovice
21.12.2007 Pozlovice
22.12.2007 Uherské Hradiště
03.01.2008 Jeseníky
04.01.2008 Brno
29.01.2008 Hranice
30.01.2008 Český Těšín
31.01.2008 Zlín
01.02.2008 Bučovice
14.02.2008 Žďár nad Sázavou
15.02.2008 Brno Medlánky

WEJLET

19.12.2007 Slaný, restaurace Na Střelnici, Wej-
let společně s bg kapelama Minaret
a New Pauza

Uzávěrka BG listů č. 5/07

je 15.11.2007. Informace o svých akcích a články do listů můžete poslat **Miroslavu Jiříště, Jiráskova 4187, 430 03 Chomutov**, případně e-mailem na adresu jiriste@email.cz. Redakce si vyhrazuje právo vaše příspěvky podle potřeby upravit. stane-li se tak, tento fakt uvedeme. Zároveň počítejte s tím, že není možné vám vaše příspěvky vracet.

Zájemci o členství v BAČR

Pošlete **složenkou 200 Kč** na adresu BAČR: Bluegrassová asociace, Kostelní 859/24, 170 00 Praha 7. Platit je možné také **bankovním převodem** na číslo účtu: **108596029/300**. Poštou dostanete průkazku, která platí jeden rok ode dne vystavení. S průkazkou máte slevu na nákup u našich sponzorů, slevu na některé festivaly a dostáváte pravidelně Bluegrassové listy, do kterých můžete i sami posílat své články. Inzerce pro individuální členy BAČR je v Bluegrassových listech zdarma. Naši členové jsou z České a Slovenské republiky, Slovinska, Německa, Švýcarska a Holandska. Členství obnovujete automaticky sami tím, že po uplynutí 1 roku opět pošlete 200 Kč. Nezapomeňte včas hlásit případné změny adresy.

Věříme, že chcete být informováni o koncertech bluegrassových kapel. Předpokládáme tedy váš souhlas s poskytováním vaší adresy kapelám, které rozesílají své pozvánky. V opačném případě nám, prosím, dejte vědět. Pro jiné účely nejsou adresy členů BAČR poskytovány.

© copyright 2007

O svolení ke komerčnímu využívání informací z Bluegrassových listů je třeba požádat na naší adrese. V případě převzetí velkých článků musí náš autor dostat řádný honorář a trváme na uvedení Bluegrassových listů jako zdroje.

Sponzoři

bluegrassové asociace poskytují našim členům po předložení průkazky BAČR 5% slevu na nákup zboží ve svých obchodech. Děkujeme jim za podporu! Jsou to:

COUNTRYON

U vodárny 4, Praha 3 (st. metro Jiřího z Poděbrad), tel./fax: 222 510 410, otevřeno Po–Pá 10.00–12.30 a 13.00–18.00 h.

MIROSLAV SKOTICA

Krátká 3279, 738 01 Frýdek-Místek tel. 558623500, fax 558622010

RONDO MUSIC

Jiráskova 712, Dvůr Králové nad Labem

JIŘÍ LEBEDA – LEBEDA INSTRUMENTS

V Koutech 159, Osnice, 252 42 Jesenice jiri@lebedainstruments.cz, 10 % sleva

PAVEL MALINA, HUDEBNÍ NÁSTROJE MALINA

Prokopova 22, 397 01 Písek, tel/fax 382 212 544

PETR HAHN – HUDEBNÍ NÁSTROJE – COUNTRY WORLD

K. H. Borovského 1422, 356 01 Sokolov tel. 777 319 040, 352 623 149, e-mail azbest@mbox.vol.cz 5 % sleva na veškeré maloobchodně prodávané zboží

DRECHSLER S.R.O., PRODEJNA HUDEBNIN STRUNKA

Tyršova 91, 276 01 Mělník pro členy BAČR sleva 5 % na veškeré maloobchodně prodávané zboží v prodejně hudebnin

FIRMA KOBRLE & STEHNO

Výroba a opravy akustických, elektroakustických a elektrických kytar a baskytar. Pro členy BAČR 5 % sleva z ceny nového nástroje a 15 % z oprav.

M&M&Music – Centrum hudebních nástrojů

Radniční nám. 30, 739 34 Šenov poskytuje členům BA slevu 7 % na zakoupené zboží

Bluegrassové listy, zpravodaj BAČR, ročník XII, číslo 5, prosinec 2007. Titulní fotografie: Ricky Skaggs posílá pozdrav do ČR. Foto Liilka Pavlak Uzávěrka 15.11.2007.

Adresa vydavatele a redakce: BAČR, Kostelní 859/24, 170 00 Praha 7. Vychází nejméně dvakrát ročně.

Zodpovědný redaktor: Miroslav Jiříště, sazba: Miroslav Jiříště, logo: Vince.